

STENDAI IR DIAGRAMOS PUOŠIA KOLŪKĮ

Nykiai ir skurdžiai anksčiau atrodydavę „Už taiką“ kolūkio kontora. Tuščios, apiplyšusios, mūsų nužymėtos sienos, apytam- sė salė neviliodavo nei kolūkiečio, nei atva- žiausio svečio. Nebuvo jokių stendų, jokių diagramų, kurios pasakotų apie apylinkės žmonių kultūrinį gyvenimą, apie kolūkio eko- nomikos kilimą, jokių fotomontažų, plakatų ar šukių, mobilizuojančių kolūkiečius garbin- gam išpareigojimų įvykdymui, naujiems dar- bams, naujiems laimėjimams.

Matė tai kolūkio valdyba, matė ir vietos partinė organizacija. Dažnai svarstydavo, kal- bėdavo šiuo klausimu, bet niekada neprieida- vo prie klausimo išsprendimo. Tik šių metų pavasarį kolūkio partinės organizacijos sekre- torius J. Jakniūnas rimtai susirūpino vaizdi- ne agitacija. Padedant aktyvui, mokytojams buvo sudarytos socialistinių išpareigojimų lentelės, gamybinių rodiklių augimo diagra- mos, paruošta ir įrengta kolūkio Garbės len- ta. Satyrinio sienlaikraščio „Botagas“ ir kol- ūkio valdybos bei partinės organizacijos or- gano „Į šviesią ateitį“ redkolegijos ėmėsi darbo pagerinti leidžiamų numerių medžia- gos kokybę, padaryti sienlaikraščius dar įdo- mesnius, dar patrauklesnius.

Taip „Už taiką“ kolūkyje prasidėjo kova už puikią vaizdinę agitaciją. Kolūkio salės, kontoros kambarių sienas papuošė raudono audeklo stendai, nauji plakatai, šukiai, vaiz- dingos, skoningai padarytos diagramos, mon- tažai. Dabar ir nepažindamas kolūkio augimo, nežinodamas jo ekonomikos, kiekvienas sve- čias, kiekvienas atvažiuojantis pilną kolūkio klestėjimo vaizdą gali susidaryti iš esamų diagramų ir stendų.

„Mūsų socialistiniai išpareigojimai pir- maisiais septynmečio metais“ — taip pava- dintas vienas iš kolūkyje esančių stendų. Čia mes puikiai matome, kokius išpareigojimus prisiėmė kolūkio pirmaujančios melžėjos, iš skaičių ir faktų sužinome, kokie jų ateities darbo planai. Kitas didžiulis stendas rodo kol- ūkio ekonomikos augimą. Ir čia, kaip iš kny- gos, mes skaitome apie tuos laimėjimus, ku- riuos pasiekė gyvulininkystės darbuotojai, laukininkystės brigadų kolūkiečiai gaminda- mi mėsos ir pieno produktus, augindami aukš- tus derlius.

Patraukliai atrodo skoningai paruoštas fotomontažas, supažindinantis su paskutini- ais metais pastatytais gamybiniais pastatais.

„Už taiką“ kolūkio valdyba ir partinė organizacija parodė sveikintą iniciatyvą, papuošdama kolūkio kontorą sienas gražiais stendais ir diagramomis, plakatais ir šukiais. Ateityje jie galvoja vaizdinę agitaciją žymiai išplėsti, įrengti stendus ir diagramas fermų raudonuosiuose kampeliuose prie gamybinių pastatų, kad kiekvienas kolūkio žmogus žino- tų, kokie yra prisiimtą išpareigojimai, už ką privalo kovoti melžėja, kiaulių šerėja, kiek- viena brigada.

„Už taiką“ kolūkio pavyzdžiu turėtų pa- sekti visi rajono kolūkiai. Įrengti stendus, pa- daryti diagramas visiškai nesunku, o naudos labai daug.

Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatų žiniai

1959 m. birželio 19 d.
12 val. Anykščių J. Bi-
liūno vardo vidurinės
mokyklos salėje įvyks
Anykščių rajono Darbo
žmonių deputatų tarybos
V šaukimo 11 sesija.

Deputatų dalyvavimas
būtinasis.

Anykščių rajono
Darbo žmonių
deputatų tarybos
vykdomasis komitetas

Buhalterių pasitarimas

Užvakar Anykščiuo-
se įvyko šešių rajonų
kolūkių buhalterių ir
žemės ūkio inspekcijų
buhalterių - ekonomis-
tų pasitarimas. Jame
dalyvavo apie 200 bu-
halterijos darbuotojų iš
Anykščių, Dusetų, Ka-
varko, Rokiškio, Troš-
kūnų ir Utenos rajonų.

Pranešimą „Produk-
cijos savikaina ir jos
apskaičiavimas“ skaitė
Lietuvos TSR Mokslų
akademijos Ekonomi-
kos instituto mokslinis
bendradarbis drg. Poš-
kus. Apie apskaitos
tvarkymą kalbėjo Lie-

tuvos TSR Žemės ūkio
ministerijos organiza-
cinių reikalų valdybos
vyr. revizorius drg.
Martinėnas. Jis papa-
sakojo gerų buhalterių
patyrimą, nurodė kol-
ūkių buhalterijoje da-
romas klaidas. Aple-
artimiausius uždavi-
nius kolūkių buhalte-
riams kalbėjo Lietuvos
Komunistų partijos CK
instruktorius drg. Ba-
joriūnas ir Lietuvos
TSR Ministrų Tarybos
vyr. inspektorius drg.
Slapšys.

R. Eidukaitė

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1959 m.

birželio

14 d.

Sekmadienis

Nr. 48 (1031)

KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M.

KOLŪKIETI!

Ar jau pradėjai šienapimtę?
Kaip jūsų kolūkyje ariami pūdymai?
Ar ravimi pasėliai?

Šienas išdžlus

„Svyturio“ kolūkio
kolūkiečiai rūpinasi gau-
sios pašarų bazės suda-
rymu. Kolūkyje laiku
buvo atremontuotos šie-
napiovės, sutvarkyti klo-
jimai, pasigaminta žai-
ginių. Šiais metais bus
piaunami dobilai nuo
80 ha ploto.

Ankstyvą penktadie-
nio rytą visose laukinin-
kystės brigadose prasi-
dėjo masiška šienapimtė.
Į darbą išvažiavo 8 šie-
napiovės. Jų vairuotojai
B. Kučys ir A. Mickū-
naitis, lenktyniaudami
su antrosios laukinin-
kystės brigados šienpio-
viais B. Rutkausku ir Vl.
Miškeliūnu, per dieną
nupiauna po 4—5 ha. Vi-
sus dobilus kolūkiečiai
išpareigojo nupiauti
per 5 dienas.

Šienas bus džiovina-
mas žaiginiuose. Jų kol-
ūkis turi apie 500 porų.

J. LAUKYS

Per dieną—po 5 hektarus

Tinkamai paruo-
šę šienapioves, atre-
montavę klojimus,
„Zalgirio“ kolūkio kol-
ūkiečiai pradėjo šie-
nauti dobilus. Anksty-
vą rytą antrosios lau-
kininkystės brigados
šienapiovės vairuoto-
jas Katilevičius pasi-
rodė didžiuliam dobi-
lų plote. Sudūzgia šie-
napiovė, ir pakirsti do-
bilai gula į storą pra-
dalgius. Darbas virte
verda. Katilevičius su
savo patikimais žirge-

lais varo pradalgį po
pradalgio. Pirmoji die-
nų sėkminga. Su viena
šienapiove jis nupiovė
5 ha dobilų.

54 ha kultūrinių
pievų ir daugiamečių
žolių brigados kolūkie-
čiai pasiryžę nupiauti
per savaitę. Esant ne-
palankioms oro sąly-
goms, dobilai bus džio-
vinami žaiginiuose.
Dūzgia šienapiovės ir
kitose laukininkystės
brigadose.

J. Pajarskas

Baigia pūdymų arimą

Visą dieną gaudžia
traktoriai „Pergalės“
kolūkio ketvirtyje lau-
kininkystės brigadoje.
Lyg aidas jam iš ana-
pus upės atsiliepia ki-
to traktoriaus ūžimas.
Tai Alb. Tyla, A. Poš-
kevičius ir kiti kolūkio
mechanizatoriai ari-
pūdymus.

Pūdymai ariami vi-
same kolūkyje. Čia jau
suarta 140 ha dirvų.
Mechanizatoriai A.
Poškevičius, Alb. Ty-
la, A. Levandavičius
ir kiti traktoriais
DT-54 kasdien suaria
po 5—6 ha. Dar pora
dienų, ir pūdymų ari-
mas bus užbaigtas.

40 ha pūdymų bus
užsėta mišiniais, ku-
riuose kolūkis gaus
gyvulius.

V. VITKŪNAS

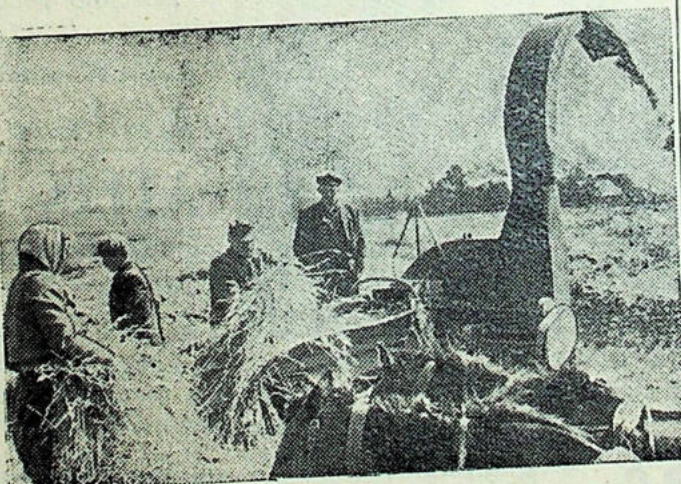
Gamina silosą

Iš pelkinių pievų,
pakrūmių ir pakelių
žolės „Aušros“ kolūkio
kolūkiečiai gamina si-
losą. Daugiausiai ža-
liosios masės užraugta
antrojoje laukininkys-
tės brigadoje. Čia tran-
šėjose susilosuota apie
30 tonų žolių. A. Alys

Visose brigadose

Lenino vardo kol-
ūkyje organizuotai ra-
vimi pasėliai. Šiame
darbe pirmąją antro-
ji laukininkystės bri-
gada. Čia jau nuravėti
visi miežiai, kviečiai.
Gera dirba kolūketės
E. Bražėnaitė, A. Ge-
nytė, V. Lilionytė ir
kitos. Piktžolės naik-
namos ir kitose lauki-
ninkystės brigadose.

A. Juodelis

LANKOJE SUSKAMBO DALGIAI...

(Reportažas)

Kai brigadininkas Alfon-
sas Karosas, išsivartęs lo-
voje po bemiegės nakties,
dienojant jau buvo beuž-
snūstęs maloniu rytmečio
miegu, stalga jį pažadino
neįprasti dainos garsai:
Valio, dalgeli, valio,
Zalioj lankelėj, valiol..
„Kas čia taip anksti dal-
nuotų? — mąstė Alfonsas,
nenoriai keldamasis iš
lovos. — Rasl, valūgai nuo
merginų traukia, ar ką...“

Vienmarškinis prisilepse.
no prie langų, praskleidė
užuolaidą ir nustebo: ant
pečių žvilgančiais dalgiais
nešini, linksmi šukalioda-
mi, vieškeliu skubėjo bri-
gados vyras.

„Tai mūsų brigados šien-
piovėliai! Tokie ankstyvi! —
pradžiugo brigados šel-
mininkas ir, tarsi abejoda-
mas, ar tai tikrai jie, dar
kartą pažvelgė į dūkiną
kelią: vyras visų būreliu

pasuko į laukų kelelį. Tie-
siai į laukus!

Alfonsas skubiai apsiren-
gė ir išėjo į kiemą. Drungną
birželio rytmečio vėsa gal-
vinančiai nukuteno nemigo
išblausintą veidą, atlapą
krūtinę. Saulė dar buvo
netekėjusi.

Pasuko pas savo vyrus,
tiesiog į pievas, kur iškil-
mingą rytmečio rimtį jau
suderinusi pustomų dalgių
skambesys.

— Labas rytas, brangūs
draugai! — šuktelėjo pri-
ėjęs. — Na, jūs, vyrai, ir
ankstyvi! Bravo, bravo! Ne
aš jus, o jūs pirmieji mane
šlytį iš lovos išjudinot...

— Mes dar iš vakaro su-
sitarėm nors kartą aplenkti
brigadininką, — šypsoda-
masis prisipažino Vacys
Striukas. — Mat, su rasa,
sakom, šveičiau eis ir dal-
gis...

(Nukelta 12 psl.)

TSKP CK BIRŽELIO PLENUMO GARBEI

„Spartako“ veltinų fabriko darbininkų kolektyvas, įsijungęs į socialistinį lenktyntavimą TSKP CK birželio Plenumo garbei, visuose darbo baruose rodo šaunumo pavyzdžius.

Pirmauja formavimo cecho gamybininkai. Turėdamas ilgametį gamybinį stažą, didelį patyrimą, puikiai darbuojasi formuotojos V. Klaušienė, P. Kozloviene, kurios dienos užduotis įvykdo 120–150 proc. Bet ne tik kietybė šias darbininkes skatina kelti darbo našumą. Jos kovoja, kad jų gaminama produkcija būtų aukštos kokybės.

Komjaunimo gyvenimas

Vieną karštą vasaros dieną nežinomais laukais jauna agronomė važiuoja į „Ažuolo“ kolūkį. Tik ką baigusi Joniškėlio žemės ūkio technikumą, be praktikos, jaudindamasi, bet kupina energijos, įinai atvyko į pirmąją savo gyvenime darbovietę. Daug kas patiko jaunai agronomei komjaunuolei Čečinaitė. Ir aplinka graži, ir žmonės malonūs. Bet daug ir netvarkos krito į akis. Apie kolūkio kontorą mėtėsi įvairios traktorių dalys, telkšojo tepalų balos, kiemas buvo užverstas

nereikalingais daiktais, nešvarus.

— Pradėsiu nuo aplinkos sutvarkymo, — pagalvojo Čečinaitė. — Kai bus graži aplinka, tai ir žmonės stengsis

geriau dirbti.

Kartą užėjusios merginos pakvietė agronomę į šokių. Salėje susirinko nemaža jaunimo. Mergaitės stovėjo pakraščiuose, išgėrę vyrai rėkė visokiausiais bal-

sais. Su kepurėmis, papirosais dantyse, atėję tik iš tvarto purvinais batais, vyrukai stumdymiesi šoko. Dulkių debesys ir dūmai, kamuoliais virsdami į viršų, gniaužte gniaužte

kių buvo ir nieko nesigavo“. Kiti pritarė agronomei.

Jaunimo pasilinksminimuose vis mažiau pasirodydavo įgėrusių, o ir tie vengdavo triukšmą, sulikę juos niekinančius žvilgsnius. La-

Dirbo jie purvini, sušilę, bet linksni, nes žinojo, kad atlieka didelį darbą. Jų jėgomis, išauginti kukurūzai duos kolūkiui daug pašarų. Tai bus komjaunuolių indėlis į septynmečio planą.

Daug ką padarė komjaunuoliškos rankos. Jau kontoros kiemas šėtas, koks buvo prieš metus. Vietoj išmėtytų aplūžusių mašinų, degalų ir tepalų statinių dabar žydi darželis. Iš įvairiausių pašalių komjaunuoliai surinko apie toną metalo laužo.

— Mes visi labai norime sportuoti, po darbo žaisli tinklinį, — su tokiais mintimis, gavę komjaunimo bilietus, iš komjaunimo rajono komiteto išėjo Marudinas ir Zemaitis.

Iš jaunuolių akių trykšta noras dirbti, linksmi gyventi, tik neturinti ir nebūti gyvenime nereikalingais. Dabar jau įrengta tinklinio aikštelė, ir kolūkis išskyrė lėšų įsigyti reikalingiausiame sportiniam inventoriui.

Kaskart vis stiprėja pirminė komjaunimo organizacija. Neseniai dar 3 nauji kolūkiečiai buvo priimti į VLKJS. Auga vis nauji žmonės, tikri komunistinės visuomenės statytojai. Jiems priklauso ateitis.

O agronomė vėl iki nakties jodinėja po brigadas, vėl kuria naujus planus ateičiai.

E. VINGRIENĖ
LLKJS Anykščių rajono komiteto sekretorius

Su pasiryžimu ir ateities planais

gerkle, sunku buvo kvėpuoti.

„Ar tai poilsio vakaras, ar galima taip pailsėti, pasilinksinti?“ — galvojo agronomė ir, palikusi salę, išėjo į namus.

Sekančią dieną Čečinaitė laukuose sutiko kolūkio pirmininką Ragaišį.

— Blogai pas mus linksmis jaunimas, — be jokios įžangos, sveikindamasi pasakė jį. — Kluboskaityklos vedėja visiškai nedirba. O kolūkiečiai nori ir linksmi, ir gražiai gyventi.

— Suburkite apie save jaunimą, dirbkite. Mes padėsime, neliksime nuošalyje, — pažadėjo kolūkio pirmininkas.

Komjaunuolė Čečinaitė susimąstė. Bet nuo ko pradėti? Kolūkyje nėra komjaunimo organizacijos, o be to, ar supras ją jaunimas?

Dažnai vakarais agronomė užsukdavo į pasikalbėdavo su jaunaisiais kolūkiečiais, išdėtydavo jiems savo planus ir sumanymus. Vieni trūkčiojo pečiais ir galvojo: „Daug čia to-

biausiai tokie bijojo paupti į satyrinį laikraštėlį, išvysti karikatūrą ir taiklų prierasą arba kupletą. Tada tai išgėdos nors kiauurai žemę prasmek! Jaunimo pasilinksminimuose buvo atgaivinos liaudiškos tradicijos. Liaudies žaidimai įnešė šokių naują turinį, vis daugiau jaunimo susirinkdavo pasilinksinti.

Čia Čečinaitė ir rado bendrą kalbą su jaunaisiais kolūkiečiais. Netrukus į VLKJS eiles buvo priimti keturi nauji nariai. Tai uolus laukininkystės darbininkas J. Zemaitis, prikabintojas P. Marudinas ir kiti.

Didelius uždavinius užsibrėžė sau komjaunimo organizacija. Visi jie veda prie vieno tikslo — dirbti taip, kad praturtėtų kolūkis.

Komjaunuoliai numatė išauginti 5 ha kukurūzų ir gauti nemažiau 400 centnerių žaliosios masės iš hektaro. O tai jie tikrai pasieks. Juk net religinės šventės metu, kai kiti kolūkiečiai ėjo į bažnyčią, komjaunuoliai visi iki vieno vežė trąšas kukurūzams.

Sektinas „Lenino keliu“ kolūkio pavyzdys

Kiekvieną dieną „Lenino keliu“ kolūkio laiškanesys Darandovas skuba į tolokai esančius Svėdasus pasiimti pašto. Po to grįžta į kolūkį ir pradeda savo įprastinę kelionę iš kiemo į kiemą. Pamažu lengvėja krepšis, bet taip pat nepastebimai bėga ir valandos. Žiūrėk, jau vakaras, o laikraščių dar negavo pora šimtų prenumeratorių. Juk kolūkiečiai prenumeruoja daugiau kaip 500 laikraščių ir žurnalų! Ką gi, likusius tenka išnešioti ant rytojaus, o žmonės jau nepatenkinti — jie gauna tik vakarykštę spaudą.

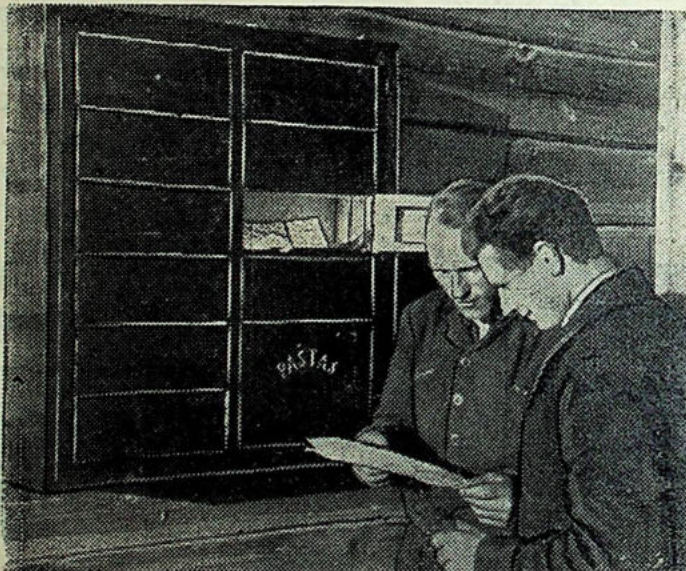
— O ką padarysi, jei kolūkyje yra apie 200 kiemų, ir keliaujant nuo vieno prie kito tenka sukarti beveik 50 kilometrų kelio! Net su dviračiu nespėji, pasakoja Darandovas.

Tačiau taip buvo prieš porą mėnesių — iki tol, kol kolūkis įdiegė naują, puikią spaudos platinimo formą.

Gavę Anykščių rajono ryšių kontoroje brėžinius, kolūkio staliai padarė savotišką, iki šiol nematytą grupinę abonentinę dėžę. Tai buvo paprasta, maždaug kvadratinio metro dydžio medinė dėžė su dešimčia užrakintų durelių. Keturiolikos dėžės buvo iškabintos brigadose. Ant durelių užrašytos prenumeratorių pavardės,

o rakteliai įteikti šeimininkams. Dabar laiškanesiuvi reikia tik atvežti spaudą iš pašto ir išdėlioti po skyrelius, o iš čia ją pasiima patys kolūkiečiai. Jie nuo šiol skaito jau tos pačios dienos laikraščius, ir tuo galima paaiškinti, kodėl šiame kolūkyje pastaruoju metu padaugėjo prenumeratorių.

(ELTA).

Nuotraukoje: traktorininkas G. Jasaitis ir kolūkio soferis A. Baltuška pasiima laikraščius iš abo, nentinės dėžės. Z. Serapino (ELTOS) nuotr.

LANKOJE SUSKAMBO DALGIAI...

(Atkeltą iš 1 psl.)

— O ir darbas spartesnis, kai kaltra nesvilina nugarų, — pridūrė Alfonsas Birkus.

Vyrai sustojo į rikiuotę. Visi žvilgsniais permatavo didžiulį bekrastės lankos masyvą, prižėlusį vešlios žolės, apsitaškusios sodrios rašos lašelėmis.

— Gal palenktyniausim? — pasiūlė Nikodemas Giravicius.

— Palenktyniausim! — iš karto pritarė keli balsei. — Nepasiduosim pirmajai brigadai? — užklauso

brigadininkas. — Kaip sakote?

— Žinoma, ne. Ne jiems mus aplenkti, — už visus užtikrino Antanas Tuskenis.

Gyvą vyrų pokalbį pakaltė vlenodas dalgių čėžėjimo ritmas. Raltysdamiesi gulė ir toli keli platus pradalgių.

Brigadininkas patenkinamas žiūrėjo į energingai sukančius dalgius ir vienas kitą raginančius šienplovius. Jis didžiavosi savo vyrais, tikėjo jais, žinojo, kad jie atkakliai kovos už brigados garbę, už daug žadantį gimtojo kolūkio septynmetį. Juk argi ne taip

buvo pavasario sėjos metu? Vėliau už kitus Alfonsas vadovaujami žemdirbiai išėjo į laukus, bet vlstiek pirmieji pasėjo vasarą, linus, kukurūzus, pasodino bulves. Vadinas, aplenkė pirmąją brigadą, su kuria lenktyniavo.

Brigadininkas neabejoja, jog ne kitaip bus ir dabar, šienapiūtės metu. Vos tik valdyba davė nurodymą brigadoms pradėti šienapūtę, pasigaminti reikiamą kiekį maistingo vitamininio šieno visuomeniniams gyvuliams — Alfonsas žmonės pirmieji kolūkyje išėjo į lankas.

Vakare, kai Alfonsas Karosas apmatavo nušienautą plotą, pasirodė, kad brigados vyrai įveikė net 4

hektarus plevų. Klekvienas šienplovius puikiai padirbėjo, o brigados pirmūnai Vacys Striukas ir Alfonsas Birkus net po 60–70 arų nurėžė. Alfonsas žino, kad jo vyrai brigadai gėdos nepadarys. Savo išpareigojimą — pirmiesiems užbaigti ne tik plevų, bet ir daugla-mečių žolių plūtį — jie garbingai įvykdys.

Birželio vakaro tyla apglėbė žemę. Slėnius užklojo sidabro banga. Ant žolės nukrito rasa ir virpėjo supama dalnos, kuri plaukė iš namo grįžtančių šienplovėlių krūtinėlių ir plačiai plačiai vilnijo per kalveles ir slėnius...

St. SILIONAS

„Tarybinio artojo“ kolūkis. III laukininkystės brigada

Tikriname maitinimo ištaigų darbą

ATEIK NEVALGĖS—IŠEISI IŠALKĖS

KĄ PASAKOJA SKUNDŲ-PAGEIDAVIMŲ KNYGA

Anykščių arbatinėje Nr. 1 vlada gausu lankytojų. Čia maitinasi turistai ir ekskursantai, o taip pat ne-

maža ir rajono darbo žmonių.

Jeigu turistams ir ekskursantams mūsų rajono įžymios vietos palieka gilų įspūdį, tai užėję pavalgyti į Anykščių arbatinę, jie nusivilia, jų nuotaika sugadinama.

Skundų - pageidavimų knygoje, lyg veidrodyje atsispindi šios maitinimo įstaigos darbuotojų darbas, rūpinimasis žmonėmis, tenkinant jų poreikius. Tačiau įvairių profesijų žmonių įrašyti skundai akivaizdžiai rodo blogą šios maitinimo įstaigos darbą. Stal keletas iš jų. Praėjusį sekmadienį į Anykščių arbatinę užėjo papietauti Radviliškio vartotojų kooperatyvo darbuotojai. Kal jie užsakė 4 porcijas šaltibarščių, jiems sriuba buvo patelkta be ridikėlių. Prie šaltibarščių bulvės buvo paduotos pa juodusios, nepakankamai nuvalytos ir senos, kurias užsakytojai grąžino atgal į virtuvę. Apie tai ir buvo įrašytas skundas arbatinės

skundų-pageidavimų knygoje.

O štai ką rašo skundų-pageidavimų knygoje Sakų restorano darbuotojai:

„1959 metų birželio 8 dieną užėjome į valgyklą pavalgyti. Išlaukėme 35 minutes, kol atėjo padavėja. Atėjusi atsisakė su sėdėjusiais prie mūsų stalo klijentais ir, kai mes prašėme aptarnauti, priimti iš mūsų užsakymą, atsakė:

— Jeigu jums ilgu laukti, prašau nelaukti. Aš nebeužsakysiu. Atels kita.

Bet ir ta kita atėjo po pusės valandos“.

Dėl šio skundo likimo išsikalbėjome su arbatinės direktoriumi Ingauniu. Jo ranka skundų knygoje įrašyta, kad bufetininkė Čepnienė tuo metu buvo pasiuntusi padavėją į konditerijos cechą atnešti bulkučių ir todėl lankytojai teko daugiau kaip valandą laukti. Bet ar tai tik pavieniai reiškiniai arbatinės darbe? Pasirodo, kad ne. Iš Vilniaus komandiruotėn atvy-

SPECIALIZUOTA
PARDUOTUVĖ

Gerinant miesto darbo žmonių aptarnavimą maisto produktais, Anykščiūose atidaryta specializuota duonos parduotuvė. Jįnal dirba nuo 7 valandos ryto iki 22 valandos. Parduotuvėje didelis įvairių rūšių duonos pasirinkimas.

„K. D.“ INF.

Didelį pasisekimą Kėdainių rajono „Komunisto“ kolūkyje turi kioskas be pardavėjo, atidarytas kontoros patalpose. Kolūkiečiai čia perka reikalingas smulkias prekes. Vien gegužės mėnesį kolūkiečiai nusipirko prekių už 1.490 rublių.

Nuo t r a u k o j e: atsakingas už prekes R. Dzidzinauskas tvarko savo „ūkį“.

A. Šarkio (ELTOS) nuotr.

ANT EŽERO MELSVŲ
BANGŲ...

Rubikių ežeras, gražios salos ir puiki aplinka poilsio dienomis suvaukia šimtus gamtos mylėtojų. Labai pamėgta praleisti poilsio valandas čia „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkai ir tarnautojai. Atsilanko čia darbininkai su šeimomis. Vieni meškerioja ir džiaugiasi meškere arba spinningu sugautu laimikiu, kiti valtimi plaukioja melsvomis ežero bangomis. Linksmos dainos ir juokas sklinda prie Rubikių ežero.

Čia sekmadieniais poilsiaujant galime susitikti elektriką Gogelį, ekskavatorininką Balčiūną, dizelistą Zlatkų, kroviką J. Kazlauską, vyr. inžinierių Rukšą ir dešimtis kitų.

Grynas oras ir svei-

Panevėžio teatras
Svėdasuose

Ketvirtadienį Panevėžio dramos teatro artistų grupė svėdasiečiams parodė G. Skulskio 3 veiksmų 5 pavelsių dramą „Tikroji moteris“, pasakojančią apie vienos motinos begalinę meilę savo vaikams, apie jos sielvartus ir rūpesčius be tolesnį likimą.

Spektaklis žiūrovų tarpe turėjo didelį pasisekimą.

Z. Petraltis

kas poilsis gerai nutelkia žmogų.

Pasigrožėti Rubikių ežeru ir gražia gamta atvyksta ekskursijos iš Kauno, Vilniaus ir kitų respublikos vietų.

J. POSLYS

„Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkas

Moka dirbti
ir poilsiauti

Praeitą sekmadienį 60 „Anykščių šilėlio“ kolūkiečių kolūkiečių trimis automašinomis aplankė Kauną. Ekskursantai apžiūrėjo IX fortą, Kauno HES statybą, S. Nėries kapą, zoologijos sodą ir kitas įžymybes. Visi grįžo patenkinti, kupini gražiausių išpučių.

G. VALICKAS

Turistai
žygiuoja...

Rajono mokyklų turistai žygiuoja po gražias Anykščių apylinkes. Birželio 15 d. 16 val. visi atvyks į Anykščių šilėlį, į pirmąjį rajono turistų kraštotyrininkų sąskrydį „Taika ir draugystė“. Čia jie atraportuos štai apie žygiuose atliktus darbus, įsirengs stovyklą. Jos atidarymas įvyks birželio 16 d. 12 val. Sąskrydis tęsis ligi birželio 17 d. („K. D.“ INF.)

SENOS SĄSKAITOS

Jonas Girnius ir Vytautas Sluckus — beveik kaimynai. Abu Trumbatiškio apylinkėje gyvena. Tai kartą užėjo Sluckus pas Girnių ir klausia jį:

— Žina, kas prieš penkiolika metų buvo? — Na? — susidomėjo tasai.

— Tu mane išnaudojai.

— Kaip tai? — nustebė Girnius.

— Visai paprastai. — pradėjo aiškinti Sluckus. — Pas tave aš mokiausi staliu. Tašydavau, obliuodavau... Vadinas, dirbau tau.

— Taip buvo derėta, — paaikšino Girnius.

— Nieko panašaus, — nenusileido Sluckus. — Aš buvau nepilnametis ir nieko nesuspratau. O dabar prašau apmokėti už išnaudojimą.

— Ak, tu, svanovasil — lyg įgeltas pašoko Girnius ir visokiems žodžiais išplūdo Sluckų.

Sis, mylėdamas savigarbą, atskuodė į teismą. Buvo paruošta byla. Išsiaiškino, kad vienas antram niekuo neskolingi. Už koliojimąsi Girnius sumokėjo piniginę baudą, ir viskas.

SUSIPYKO—TUOJAU Į
TEISMĄ„KAD JAU
SUSITAIKEM...“

Teisme paruošta byla. Nuskirta diena ir valanda, kada turi atvykti kaltinamasis ir nuskriaustieji. Bet jų vis nematyti. Staiga prasiveria teismo raštinės durys, ir jose pasirodo du vyriškiai. Abu šypsosi.

— Kad jau susitalkėm, — rausteldamas pareiškia vienas.

— Nutarėm, kam čia pyktis pažįstamiems, — atlaidžiai ištaria kitas.

Tai Anykščių miesto Ubagevičiaus gatvės gyventojas Adolfas Talačka ir jo draugas Stasys Girskus. Susikolijo vyručiai, susipešė. O kai reikia prieš teismą stoti, tai drąsos nebėra. Nebežino, kuris kaltas, kuris baudą gaus. Ir nutarė susitaikyti...

SIOKIOS IR TOKIOS

— Na, ta Ceslikauskienė — tai tikra ragana, — atbėgusi pas Remelienę širdo Laginauskienė. — Pamanyk tik, anąkart Navikienės pusėje liudijo. Man nieko nepadėjo.

— Aš taip ir sakau... Nedorėlė jina, — prietarė kaimynė.

Išgirdo tas kalbas Ceslikauskienė, ir paBRAUKT į teismą. Gir-

di, šmeižia mane... Surašoma byla. Nespėjama ją išspręsti, o į teismą atidunda Navikienė. Ta dejuoja, kad negalinti gyventi. Ją Ceslikauskienė ir Remelienė koliojančios, smėliu akis užbarsčiusios, purvais apdrabsčiusios. Nespėjama tą bylą išspręsti, o vėl nauja atsiranda. Ir taip be pabaigos bylinėjasi Janydžių moterys, dargi kaimynės. Vienos nubaudžiamos pinigėmis bandomis, kitos išteisinamos, trečios sutaikomos...

Tokių, atsiprašant, bylų Anykščių rajono liaudies teisme pasitaiko dešimtys.

Stai Anykščių miesto Saltinio gatvės gyventojas Domas Adamonis apskundė teismui Karoliną Tutkuvienę, kad jina iškoliojusi jį. Tuo įželdusi seno žmogaus garbę. „Ažuolo“ kolūkiečio Marijona Tylienė kaltino Janę Jurgelienę, kad ši viliojanti jos vyrą...

Kviečiami liudininkai, paliekamas darbas, vargsta teismo darbuotojai. Gaištamas laikas, gadinami nervai. Ar žmonės negalėtų tokių klausimų tarpusavyje išspręsti? Ar ne gėda peštis, kaip sakoma, dėl gaidžio žarnų?

B. MELÉNISKIS

kęs Avilžėninas skundų-pageldavimų knygoje rašo, kad kaip besistengtum, arbatinėje negalima per valandą papietauti.

Gegužės 15 dieną iš Kauno atsilankęs šoferis Ramėsa skundų-pageldavimų knygoje rašė:

„Niekomet ir niekur nesu matęs įžulesnio aptarnavimo. Virtuvėje gamlinami patiekalai jovalo išvalždos. Buvau čia atsilankęs prieš dvejus metus, bet padėtis nepasikeitė“.

Įrašyti skundai kalba apie rimtus trūkumus arbatinės darbe. Miesto vartotojų kooperatyvo vadovai nereaguoja į kritines arbatinės lankytojų pastabas, susitaikstė su esama padėtimi.

ARBATINĖS
KASDINIYBES

Užėjus į arbatinę vidurdienį, visų pirma į akis krinta nešvara. Arbatinės direktorius mėgina aiškinti, kad pastato remontas yra pagrindinė nešvarumo arbatinėje priežastis. Bet tai netiesa. Ir anksčiau, kol dar pastatas nebuvo remontuojamas, arbatinė švara nepasivymė. Viena iš arbatinės darbuotojų blogo

darbo priežasčių yra ta, kad nėra reikiamo sugyvenimo tarp padavėjų, bufetinių ir virtuvės personalo. Neretai galima išgirsti barantis su padavėjomis vyr. virėją Kozlovienę, bufetininkę Ceponienę ir kitas. O nuo to kenčia lankytojai. Jie priversti klausyti šių rietenų ir išsėdėti ištas valandas neaptarnauti.

Apsilankome arbatinės virtuvėje. Į akis iškarto krinta nešvariai nuskustos bulvės, kotletas-pusfabrikatis taip pagamintas, jog nesuprasi iš kokių produktų. Nedaro arbatinei garbės ir išorės aplinka. Klemas užgriozdintas įvairiausiais nereikalingais daiktais, iš malkinėje pastatytos kaulams supilti dėžės sklinda toks kvapas, jog iš tolo nosi suka. Nusileidžiame į rūšį, kuriame laikomos bulvės ir daržovės. Į jį sunęstos neišplautos statinės skleidžia blaurų kvapą. Rūsyje paliktos atrinktos sugedusios, supuvusios bulvės, po kurių šokinėja varlės. Visa tai rodo, kad arbatinės vadovams nerūpi švara, nesilaikoma sanitarinių reikalavimų.

PATIEKALAI TURI BUTI
ĮVAIRŪS

Tenkinant arbatinės lankytojų poreikius, didelę reikšmę turi patiekalų įvairumas. Jeigu ryto metu, arbatinei pradėjus darbo dieną meniu galime rasti įrašytą įvairiausių patiekalų pavadinimų, tai praslinkus keletą valandų, patiekalų skaičius žymiai sumažėja, ir meniu lapelis lieka beveik ištisai subraukytas. Tai rodo nesirūpinimą lankytojų poreikiams. Pamėginkite užteiti į arbatinę papietauti po 13-tos valandos. Jeigu tik paprašysit šaltibarščių, cepelinų, varškėčių arba kitų patiekalų, padavėjos jums atsakys, kad virtuvė jau užbaigė gaminti šiuos patiekalus ir tuoj pat pasiūlys kotletų, dešros arba kiaušienos. Bifšteksas su svogūnais paskutinėmis dienomis visiškai negaminamas, o užsakius bifšteksą su kiaušiniu, tuoj pat pasigirsta padavėjos balsas, esą, šio patiekalo teks ilgokai palaukti.

Keletą žodžių apie daržoves. Mums besikalbant su arbatinės direktoriumi ir pasitelvus jį, kodėl dar-

žovės arbatinėje tapo retėnybe, direktorius Ingaunis mėgino šį faktą nugrindyti. Bet netoli mūsų pusryčiaus Finansų ministerijos darbuotojas drg. Asminavičius arbatinės direktoriui išrėžė:

— Jau trečia savaitė maitinuosi šioje arbatinėje, bet gauti daržovių čia tikra laimė.

Ir ne vien tik daržovių čia stokojama. Neretai trūksta varškės, kiaušinių ir net grietinės — tų labiausiai vasaros metu lankytojų pageidaujamų valgių.

SVARBIAUSIA
UZMIRSUS

Zymios dalies šių trūkumų galėjo ir nebūti, jeigu raikeopsąjungos ir miesto vartotojų kooperatyvų vadovai būtų domėjęsi maitinimo įstaigų darbu. Aplejū nerūpestingumą galime spręsti iš to, jog skundų-pageldavimų knygoje įrašyti skundai neapsvarstomi, tikrieji trūkumų kaltininkai nenubaudžiami. Ne paslaptis, kad bufete Nr. 9 ir kai kuriose kitose maitinimo įstaigose skundų knygos laikomos vlen padėkoms įrašyti. O čia didelės išminties nereikia. Papra-

šė pilietis skundų-pageldavimų knygos, bufetininkė jam ir atsako: tokios, girdi, mes lyg ir neturime, o be to tamsta esi išgėręs.

O ir pačios skundų-pageldavimų knygos nėra tinkamai apiformintos, kaip to reikalauja instrukcija. Jos turi būti perversotos šniūreliu, sunumeruoti knygos lapai ir užantspauduotos miesto vartotojų kooperatyvo antspaudu.

Bene vienas iš didžiausių trūkumų arbatinės darbe yra tai, jog čia nepraktikuojami arbatinės darbuotojų gamybinių pasitarimų. Jeigu visi trūkumai būtų keliami gamybinuose pasitarimuose, iš kaltininkų būtų reikalaujama atsakomybės, be abejo padėtis pagerėtų. Sunku pasakyti, kiek per visą arbatinės gyvavimo laikotarpį čia buvo praveista gamybinių pasitarimų. Jokios dokumentacijos apie tai nėra. Lankytojų nusiskundimai prekybos darbuotojams, kaip sako liaudies priežodis, per vieną ausį įėjo, per kitą išėjo. Jie priprato prie papėklų, įspėjimų ir nejausdami savo darbe jokios kontrolės, iš klaidų nedarą jo-

kių išvadų.

Kad dabar maitinimo įstaigose susidarė tokia nepakenčiama padėtis, visiškai nenuostabu. Neretas reiškinys, kai anksčiau prekyboje susikompromitavę ir už įvairius sukčiavimus, tarybinės prekybos taisyklių pažeidimus išvyti darbuotojai, praėjus kuriam laikui, vėl priimami dirbti į prekybą. Taip Kvedariene ir Kazlauskienė, anksčiau išvytos iš prekybos už sukčiavimus, šandieną vėl dirba prekybos sistemoje. Kvedarienei šiuo metu patiktos net sandėlininko pareigos. Vieną kartą trūkumus maitinimo įstaigų darbe reikia pašalinti ir dirbti taip, kad lankytojai būtų patenkinti.

„K. d.“ reido brigada:

J. GRIKSTAS

Rajono profesinių sąjungų tarybos pirmininkas,

A. UTKUS

LKP rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėjas,

D. SPRINDZIUKIENĖ

Rajono ligoninės vyr. gydytojo pavaduotojas san-epidemiologiniams reikalams,

Z. VALIAUSKAS

Laisvalaikis

IDOMYBIŲ PASAULYJE

- Korsikos sala — „klajokanti“. Kaip parodė neseniai atlikti matavimai, per pastaruosius 80 metų ši sala pasistūmėjo į rytų pusę 10–12 metrų.
- Vienas olandų gėlininkas pastebėjo, kad kai kurlas gėles veikia greitai esančių gėlių kaimynystė. Pavyzdžiui, hellotropas ir gvazdikas, būdami vienoje puokštėje, ilgai nevysta. O štai rožė ir raze. ta „neapkenčia“ viena kitos ir greitai nuvysta,

kai tuo tarpu būdamos atskirai, nuskintos puikiai ir ilgai išsilaiko.

- Varlės ryja maistą neįsivaizduojamai greitai. Panaudojus pagreitinimą filmavimą nustatyta, kad per minutę varlė padaro apie keturis tūkstančius kramtymo judesių. Žmogaus akis nepajėgia pastebėti jų. Dėl to, tikriausiai, ir paplito nuomonė, kad varlė gali nešti dešimtis metų.

- Patį seniausioji chirurg-

ginė operacija buvo padaryta prieš... 45.000 metų. Tai paaiškėjo kasinėjant vieną iš urvų šlaurės Irake, kur buvo rastas neandertaliečio skeletas su amputuota rankos plaštaka. Operacija buvo atlikta pačiu primityviausiu „chirurginiu instrumentu“ — akmeniniu kirviu.

- Geriausiai pasaulyje šokinėja šle žvėrys. Kiškiai išibėgėję peršoka užtvaras iki trijų metrų aukščio. Kengūros

gali daryti iki 10 metrų šuolius. Stirnos nebijo nušokti nuo 12–16 metrų aukščio skardžių. Tigras daro šuolius iki 10 metrų, o dėmėtieji elniai „pralekia“ oru apie 12 metrų.

- Varnalėša — ne plikžolė, o vertingas aliejinis augalas. Jau nuo seno jis auginamas Japonijoje gauti aliejui, iš kurio daromi lakai. Pastaraisiais metais varnalėšas pradėjo kultivuoti ir Europoje, daugiausia Danijoje.

Auga visuomeniniai pastatai

Pracitais metais pastatėme dviejų šimtų vietų tipinę kaulidę. Dabar statome molinę karvidę. Bet tai tik statybos pradžia. Per šį septynmetį pastatysime veršidę, garažą, kolūkio kontoros pastatą ir daug kiojimų.

Kolūkiečiai J. Rutavičius, B. Gindrenas, V. Didžiulis ir J. Pakšys, gerai įvaldę statybininko specialybę, stato greitai ir gerai.

M. Kaulakys „Paryžiaus Komunos“ kolūkio statybos brigados brigadininkas

Šiandien plaukimo varžybos

Šių metų LSD „Nemunas“ spartakiados programoje 7 sporto šakos: tinklinis, šaudymas, stalo tenisas, sunkumų kilnojimas, dviračių sportas, lengvoji atletika ir plaukimas. Sporto varžybos vyko atskirais etapais. Finalinėse varžybose rungtyniavo lengvaatletai, dviratininkai ir tinklininkai. Pagal atskiras sporto rungtis nugalėjo: stalo teniso varžybose Svėdasų „Mokslas“, šaudymo — „Mokslo“ rinktinė, sunkumų kilnojime „Ateities“ kolūko sportininkai. Moterų grupėje tinklinio varžybas laimėjo „Tarybinės žemės“ kolūko komanda, o vyrų — „Svėdasų“ kolūko jaunuoliai. Ypač atkakli kova vyko lengvosios atletikos varžybose tarp „Skiemonių“, „Pergalės“ ir „Už taiką“ kolūkių lengvaatletų. Nugalėjo skiemoniečiai. Jie geriausiai pasirodė ir dviračių sporte. Po įvykusių šešių sporto rungtių kompleksinėje spartakiadoje sporto kolek-

tyvai surinko taškų sekančiai:

1. „Pergalės“ kolūkis — 18 taškų (sporto kolektyvo pirmininkas Devindauskas),

2. „Ateities“ kolūkis — 57 taškai (sporto kolektyvo pirmininkas Jankauskas),

3. „Skiemonių“ kolūkis — 140 taškų (sporto kolektyvo pirmininkas Piliponis).

Komanda, surinkusi mažiausiai taškų, užėmė pirmą vietą.

Kompleksinės spartakiados varžybos parodė išaugusį atskirų sporto kolektyvų meistriškumą. Tačiau tenka pasakyti, kad „Jaros“, „Diktaro“, Puškino vardo, „Kibirkštės“ ir kai kurių kitų kolūkių jaunimas spartakiados varžybose visai nedalyvavo. Tas rodo, kad šių kolūkių valdybos, pirminės komjaunimo organizacijos nesirūpina sportu, nesudaro tam reikiamų sąlygų.

Šiandieną 14 valandą Rubikių ežere įvyks plaukimo varžybos. Plaukimo varžybose dalyvaus plaukikai iš dešimties rajonų.

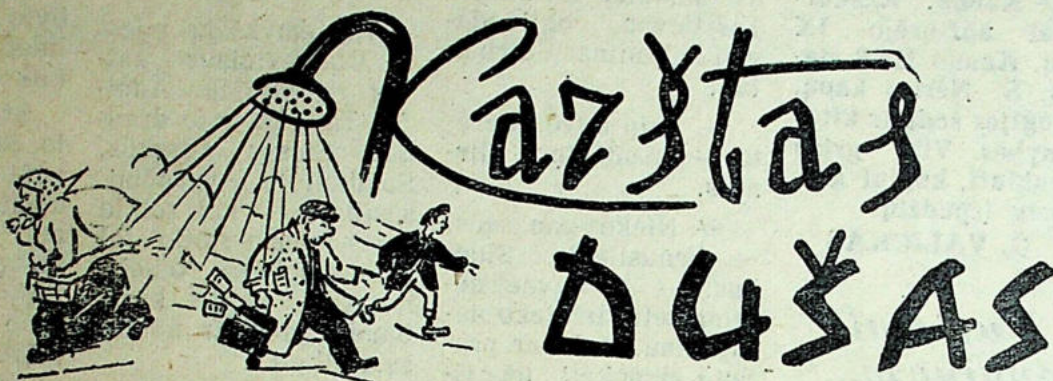
J. Malelė
Anykščių rajono sporto draugijų ir organizacijų sąjungos tarybos pirmininkas

I zonines varžybas

Vakar rajono moksleivių rinktinė išvyko į Ukmergę dalyvauti zoninėse lengvosios atletikos pirmenybėse, kuriose rungtyniaus 12 rajonų geriausi sportininkai. Anykštėnų rinktinę sudarė stipriausios sudėties. Išvykusių tarpe rajono rekordininkai Br. Katinas, L. Gudonytė, Pr. Vitkūnas ir kiti.

J. Kuniškietis

Redaktorius Z. VALIAUSKAS

Finišas... milicijos skyriuje

Įvairių lenktynininkų esama pasaulyje. Vieni jų mėgsta motociklų lenktynes, kiti užsiliminėja dviračių sportu, tretį pripažįsta tik eikluosius žirgus, o dauguma pirmenybę atiduoda pėsčiųjų žygiams. Tačiau pasitaiko ir kitokių lenktynininkų.

Vieni iš šios sporto rūšies šalininkų ir entuziastų buvo keturi neišskiriamai

draugai: švyturiečiai broliai Antanas ir Juozas Daugėlai, kolūketis Vasiliauskas ir „Bolševiko“ kolūko atstovas J. Dilys. Sekmadienio popietę, išgėrę gerokai karčiosios, vienbalsiai jie nutarė išbandyti, kas greitesnis: vyriškas dviratis ar motociklas. Keldami dulkių debesis ir gąsdindami praeivius, visi vėju nušvilpė prie Puntuko. Atrodo, tu-

rėjo čia ir finišas būti. Bet ne. Lenktynininkų ketveriui parūpo išbandyti jėgas ir savo gabumus kliūčių ruože. Kadangi čia nebuvo jokių barjerų, jokių duobių, jie pasirinko lengvesnį variantą: po tris ratus pravažiuoti apšėto žolyno plotu.

Nežinia, kas būtų tapęs šio kroso nugalėtoju, bet finišuoti sutrukdė tvarkos saugotojas eiguys Kaulakys.

Pirmas dėl nenumatyto tarpinio finišo išsiskyrė ir skaudžiai supykęs Vasiliauskas. Nenorėdamas nė minutės prarasti laiko, pradėjo jis kumščiu valyti

savąją trasą. Smūgis, dar smūgis. Eiguys apsiplė krauju. Tuo pat metu pravažavo ir broliai Daugėlos. Jie irgi kliūtinį važlavimą pajavirino boksui.

— Finišuok! — triumfuodamas pradėjo šaukti Vasiliauskas. Bet ir vėl nelaukta kliūtis. Kur buvęs, kur nebuvęs, pasimaisė kitas eiguys Girkus. Įvyko vėl trumpas susirėmimas. Tik šiuokart finišas baigėsi... milicijos skyriuje. Vieni lenktynininkai buvo pamiuoti 55 paromis.

J. Baranauskas

„Karštam dušui“ atsako

„Degtindario dejonės“

„Kolektyvinio darbo“ 42 (1025) numerio buvo rašyta, kad Bikūnų apylinkės Jakubeliškio kaimo gyventojas Anicetas Steikūnas gamino naminę degtinę.

Anykščių milicijos viršininkas Garnelis redakcijai pranešė, kad žinutėje rašyta teisingai. Steikūnas Anicetas patrauktas baudžiamajon atsakomybėn.

„Sugaukt Sačniova!“

Apie tai, kad Anykščių MMS buldozerininkas Sačniovas diena iš dienos girtauja, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ Nr. 35 (1018).

Pranešu, kad kritika teisinga. Sačniovas perspėtas.

A. PEREVIČIUS
Anykščių MMS direktorius

IŠ DYKO BUVIMO

Sugedo mūsų kolūko automašinos tepalo sturblys. Kreipėmės į Anykščių RTS.

— Prašau, — išrašė buhalterija paskyrą.

Pasirašė RTS direktorius, buhalteris. Atrodo, viskas tvarkoje. Iš sandėlio gavom sturbli. Tik jį capt automechanikas Girkus ir paslėpė.

— Nešposyk, — bandėme kalbėtis. — Nėr laiko žaisti slapuką.

— Aš juokų nekrečiu, — rimtai prašė Girkus. — Nori gauti sturbli, statyk mašiną į dirbtuves. Atremontuosim.

— Mums remonto nereikia, — pradėjome įrodinėti. — Sturbli patys mokam įdėti.

— Užjauk mus, — pagaliau gražiuoju kreipėsi Girkus. — Darbo neturim, tai ir gaudom tokius.

— Betgi daug kainuos tas jūsų remontas. Mes kolūkyje turim dirbtuves.

— Koks mūsų reikalas. Iš kur mes rūblius uždirbsime? — ginčijosi automechanikas.

Perkalbėti jo nepavyko.

Bet sako, kad tai pusė bėdos. Neturėdami darbo, RTS remontininkai, ko gero, sumanys ir automašinas atiminti. Tada bus šoferiams visa bėda. Mat, visko priglvojama iš dyko buvimo.

J. MIKNEVICIUS
Cerniachovskio vardo kolūko mechanikas

Dėmesio!

Dingo „Draugystės“ kolūko klubo-skaityklos vedėja Genė Žvironaitė. Trečia savaitė ieško jos jaunimas ir knygų skaitytojai. Jei ją pamatysit, praneškite

te rajono kultūros skyriui. Gal jo darbuotojai išmokys G. Žvironaitę kasdien surasti kelią į klubo-skaityklą.

Kolūko jaunimas

„Kolektyvinio darbo“ 35 (1018) numeryje išspausdintoje žinutėje „Ant tėvelio pečių“ buvo kritikuojamas „Puntuko“ kolūko kolūketis Jonas Vaitiekas už tai, kad per dienas romanus skaito, o kolūkyje mažai

dirba. Kolūko pirmininkas Krasauskas redakcijai pranešė, kad kritika teisinga. Kolūko valdyba Vaitieką išpėjo, jog sumąžins pasodybinį skylių. Jaunuolis pasižadėjo kolūkyje dirbti.